

[Mogens Fog.]

get og ubegrænset støtte fra Amerika og dets allierede. Med andre ord: hele Danmark, og altså ikke blot Grønland, burde i så fald omfattes af det amerikanske sikkerhedssystem."

Nu kan man sige, at det har „Nationaltidende“ lov til at mene og lov til at ytre i kraft af ytringsfriheden — det kunne iøvrigt interessere mig at vide, om det er på sådanne områder det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft tænker sig bestemmelser, der kan begrænse pressens ytringsfrihed; i så fald vil det interessere sikkert flere end mig at få det oplyst. Men man kan ikke, samtidig med at man så at sige tilbyder et andet land, en stormagt, Danmark som operationsbasis, påstå, at man kæmper for landets uafhængighed, at man står som den forreste forsvarer for vor nationale suverænitet.

Man vil måske påstå, at dette ikke hører sammen med de spørgsmål, der er nævnt i forslagsstillernes forslag, idet det her ikke drejer sig om spionage og direkte femtekolonne-virksomhed. Men denne åndelige forberedelse til femtekolonne-virksomhed er jo ikke uvæsentlig, den spiller en rolle som forberedelse til, at letbevægelige sjæle går direkte ind i en femtekolonne-virksomhed. Det er noget, som vi kender fra tidligere tid; hvis vi tænker tilbage på, hvorledes det stod til i 30erne, genkender vi dette nære sammenspil mellem en åndelig agitation for fremmede magter og en faktisk femtekolonne-virksomhed — i hvert tilfælde således at det danner baggrund for en sådan spionage og anden samarbejdsvirksomhed med en potentiel fjende.

Jeg kan i denne forbindelse sige, at det er ganske ejendommeligt og ganske heroisk, at det netop er fra den konservative gruppe og med det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft som ordfører at disse forslag fremsættes, for man vil jo erindre, uden at jeg behøver at bringe direkte citater, hvorledes netop det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft i høj grad gjorde sig til talsmand for, at vi skulle lytte til de toner, der lød fra Mussolinis Italien, hvorledes det ærede medlem hr. Carsten Raft ikke uden grund nød betegnelsen „germanernes lærling“ i mellemkrigstiden, i 30erne, efter at Hitler var kommet til magten. Og jeg tror ikke, det er ganske tilfældigt, at man under selve besættelsestiden så, at en stor del af de, som jeg før sagde, letbevægelige sjæle indenfor KU havde ladet sig føre over i et direkte samarbejde med nazisterne og dermed i en femtekolonne-virksomhed. Jeg behøver kun at nævne navne som O. E.

Christensen, „003 Mortensen“, Oscar Birkmar, C. C. Lange, Mogens Reholt, Hølge Bangsted og flere, allesammen tidligere medlemmer af det konservative parti og navnlig KU, der afsløredes som nazister og i større eller mindre grad, mere eller mindre direkte, arbejdede for fjenden, også efter at fjenden var kommet herind i landet.

Altså, det spiller en rolle, hvorledes hele den åndelige forberedelse sker, fordi det fører ind til en femtekolonne-virksomhed indenfor åndskredsen, og dette er altså ikke alene noget, der gjaldt i mellemkrigstiden, og som gav sig yderst beklagelige udslag under besættelsen. Vi ser ikke alene ganske tydeligt, at der for øjeblikket søges skabt en baggrund for, at Danmark skal opgive sin suverænitet eller en del af den til fordel for en anden stormagt, men vi ser også, som det eksempel jeg nævnte med ungdomsbrigaden fra Jugoslavien viser ganske eklatant, at en sådan femtekolonne-virksomhed allerede er i gang.

Imidlertid må man være klar over, at det er yderst vanskeligt at fastsætte lovreger, som omfatter alle tilfælde, og som i tilstrækkelig grad virker beskyttende, ja, man kan vel endog sige, at det ikke er tilstrækkeligt at slå fast, at det hele tiden skal være regeringens linie, der skal følges. Når man ser tilbage i tiden, vil det erindres, at regeringen med tilslutning af samtlige rigsdagens partier undtagen kommunisterne gik ind på en ikke-angrebspagt, som i høj grad kom til at influere på landets selvstændighed senere, og fra besættelsen erindrer vi, hvorledes den politik, den kurs, der blev ført, jo nok kan siges at have været truende for landets selvstændighed. Hvis man nu, som det sker fra visse sider, arbejder for, at vi skal ind under eller direkte eller indirekte knyttes til en Atlantunion, hvor skal grænsen så lægges mellem spionage og lovlige oplysninger til de fremmede magter, som vi herved kommer i union med? Hvor skal grænsen lægges for, hvad der kaldes forbrydelser imod statens selvstændighed, når det dog fra disse kredse allerede nu erkendes, at tilknytningen kan føre til, at den fremmede magt må besætte landet, således som det fremgik af det citat, jeg benyttede før fra „Nationaltidende“? Alt dette gør, at spørgsmålet utvivlsomt kræver en meget omhyggelig behandling, og jeg er enig med den ærede ordfører for forslagsstillerne i, at det vil være rimeligt, at det ikke alene underkastes en juridisk, men også en politisk behandling.

Nu begyndte jeg med at sige, at min partigruppe på forhånd havde stor sympati